

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Kúria (Unkari) on esittänyt 26.6.2019 – Emberi Erőforrások Minisztériuma v. Szent Borbála Kórház

(Asia C-491/19)

(2019/C 348/05)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Kúria

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Emberi Erőforrások Minisztériuma

Vastaaja: Szent Borbála Kórház

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko jäsenvaltioiden viranomaiset ja välityslautakunnat, jotka ovat toimivaltaisia tutkimaan sääntöjenvastaisuuden ensimmäisessä tai toisessa asteessa, toimivaltaisia tutkimaan menettelyissään välittömästi Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 kumoamisesta 11.7.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006⁽¹⁾ nojalla – erityisesti sen 60, 70 ja 98 artiklassa säädetyn valvontamekanismin yhteydessä – tukisopimuksella syntyneessä oikeussuhteessa minkä tahansa sopimusrikkomuksen, jonka tuloksena on tai voisi olla vahinko Euroopan unionin talousarvioon liittyville taloudellisille eduille, ja ovatko ne tarvittaessa velvollisia soveltamaan rahoitusoikaisua?
- 2) Taataanko unionin taloudellisten etujen suojaaminen riittävän tehokkaasti kansallisessa prosessilainsäädännössä tai sitä tulkitsevassa oikeuskäytännössä, kun tukisopimuksen yhteydessä voidaan todeta sitä koskeva sopimusrikkomus, joka merkitsee julkisista hankinnoista annetun lainsäädännön rikkomista (sääntöjenvastaisuus), ja vedota mihin tahansa siihen perustuvaan siviilioikeudelliseen vaatimukseen, vain siinä tapauksessa, että välityslautakunta tai tuomioistuin – joka tutkii välityslautakunnan ratkaisun tuomioistuinvalvonnan yhteydessä – on todennut lopullisesti rikkomisen olemassaolon?
- 3) Jos julkisia hankintoja koskevan lainsäädännön rikkominen merkitsee sääntöjenvastaisuutta mutta välityslautakunnassa ei ole aloitettu menettelyä, onko tuomioistuin, joka tutkii tukisopimuksen täyttämiseen liittyvät siviilioikeudelliset vaatimukset, toimivaltainen arvioimaan julkisen hankinnan sääntöjenvastaisuutta tutkiessaan sopimusrikkomusta?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 210, s. 25.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 3.7.2019 – Saksan liittotasavalta v. XT

(Asia C-507/19)

(2019/C 348/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Saksan liittotasavalta

Vastapuoli: XT

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kun arvioidaan, onko YK:n palestiinalaispakolaisten avustusjärjestön (UNRWA) Palestiinasta lähtöisin olevalle kansalaisuudettomalle henkilölle antama suojelu tai apu lakannut direktiivin 2011/95/EU⁽¹⁾ 12 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa virkkeessä tarkoitettulla tavalla, onko maantieteellisesti otettava huomioon pelkästään se toiminta-alue (Gazan alue, Jordania, Libanon, Syyria ja Länsiranta), jossa kansalaisuudeton henkilö tosiasiallisesti asui (tässä Syyria) poistuessaan UNRWA:n mandaattiin kuuluvalla alueella, vai onko myös muut UNRWA:n mandaattiin kuuluvat toiminta-alueet otettava huomioon?
- 2) Mikäli huomioon ei oteta ainoastaan poistumishetken toiminta-alueita, onko aina ja muista edellytyksistä riippumatta kaikki UNRWA:n mandaattiin kuuluvat toiminta-alueet otettava huomioon? Jos vastaus on kieltävä, onko muut toiminta-alueet otettava huomioon vain silloin, jos kansalaisuudettomalla henkilöllä oli merkittävä (maantieteellinen) yhteys kyseiseen toiminta-alueeseen? Edellyttääkö tällainen yhteys – poistumishetkellä ollutta tai aiempaa – pysyvää asuinpaikkaa alueella? Onko merkittävän (maantieteellisen) yhteyden arvioinnissa otettava huomioon muita seikkoja? Jos on, mitä? Onko merkitystä sillä, onko kansalaisuudettoman henkilön mahdollista tai kohtuullista matkustaa kyseiselle toiminta-alueelle, kun hän poistuu UNRWA:n mandaattiin kuuluvalla alueelta?
- 3) Onko kansalaisuudeton henkilö, joka poistuu UNRWA:n mandaattiin kuuluvalla alueelta, koska hänen henkilökohtainen turvallisuutensa on vakavasti uhattuna sillä toiminta-alueella, jossa hän tosiasiallisesti asuu, ja koska UNRWA:n on mahdotonta antaa hänelle siellä suojelua tai apua, 2011/95/EU 12 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa virkkeessä tarkoitettulla tavalla suoraan oikeutettu direktiivin mukaisiin etuihin, jos hän on aiemmin siirtynyt kyseiselle toiminta-alueelle ilman, että hänen henkilökohtainen turvallisuutensa olisi ollut vakavasti uhattuna sillä toiminta-alueella, jossa hänen entinen asuinpaikkansa sijaitsee, ja ilman että hän olisi voinut luottaa siirtymishetkellä vallinneiden olosuhteiden perusteella siihen, että hän saa UNRWA:lta suojelua tai apua sillä toiminta-alueella, jolle hän siirtyy, ja että hän voi palata lähitulevaisuudessa sille toiminta-alueelle, jossa hänen siihenastinen asuinpaikkansa sijaitsee?
- 4) Arvioitaessa sitä, onko kansalaisuudettoman henkilön pakolaisasema jätettävä tunnustamatta suoraan, koska direktiivin 2011/95/EU 12 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa virkkeessä vahvistetut edellytykset eivät enää täyty, kun kyseinen henkilö on poistunut UNRWA:n mandaattiin kuuluvalla alueelta, onko huomioon otettava ainoastaan se toiminta-alue, jossa viimeisin pysyvä asuinpaikka sijaitsee? Jos vastaus on kieltävä, onko vastaavasti otettava huomioon myös ne alueet, jotka 2 kohdan mukaan ovat merkityksellisiä lähtöhetkellä? Jos vastaus on kieltävä, minkä kriteerien perusteella määritetään ne alueet, jotka on otettava huomioon silloin, kun hakemuksesta päätetään? Edellyttääkö direktiivin 2011/95/EU 12 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa virkkeessä vahvistettujen edellytysten lakkaaminen, että kyseisen toiminta-alueen (kokonaan tai osittain valtion alaiset) laitokset ovat valmiita ottamaan kansalaisuudettoman henkilön (jälleen) vastaan?
- 5) Mikäli direktiivin 2011/95/EU 12 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa virkkeessä vahvistettujen edellytysten täyttymisen tai lakkaamisen yhteydessä merkitystä on toiminta-alueella, jossa henkilöllä on (viimeisin) pysyvä asuinpaikka, mitkä kriteerit ovat ratkaisevia pysyvän asuinpaikan perustelemisen kannalta? Onko edellytyksenä, että oleskelu on lainmukaista ja että oleskeluvaltio on myöntänyt oleskeluluvan? Jos vastaus on kieltävä, onko edellytyksenä vähintään se, että toiminta-alueen vastuussa olevat elimet ovat tietoisesti sallineet kyseisen kansalaisuudettoman henkilön oleskelun? Jos vastaus on myöntävä, onko vastuussa olevien elinten oltava käytännössä tietoisia yksittäisen kansalaisuudettoman henkilön oleskelusta vai riittääkö, että ne sallivat tietoisesti kyseisen henkilön oleskelun suuremman henkilöryhmän jäsenenä? Jos vastaus on kieltävä, riittääkö pelkästään pidempi tosiasiallinen oleskelu?

⁽¹⁾ Vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittämiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13.12.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/95/EU (EUVL 2011, L 337, s. 9).